

GALATERNE

1

2

3

4

5

6

KAPITTEL 1

Paulus, apostel, ikke av mennesker eller ved noget menneske, men ved Jesus Kristus og Gud Fader, som opvakte ham fra de døde,

² og alle de brødre som er hos mig -- til menighetene i Galatia:

³ Nåde være med eder og fred fra Gud Fader og vår Herre Jesus Kristus,

⁴ han som gav sig selv for våre synder for å fri oss ut av den nærværende onde verden etter vår Guds og Faders vilje;

⁵ ham være æren i all evighet! Amen.

⁶ Jeg undrer mig over at I så snart vender eder bort fra ham som kalte eder ved Kristi nåde, til et annet evangelium,

⁷ skjønt der ikke er noget annet; det er bare noen som forvirrer eder og vil forvrengte Kristi evangelium.

⁸ Men selv om vi eller en engel fra himmelen forkynner eder et annet evangelium enn det som vi har forkynt eder, han være forbannet!

⁹ Som vi før har sagt, så sier jeg og nu igjen: Om nogen forkynner eder et annet evangelium enn det som I har mottatt, han være forbannet!

¹⁰ Taler jeg nu mennesker til vilje, eller Gud? eller søker jeg å tekkes mennesker? Søkte jeg ennu å tekkes mennesker, da var jeg ikke Kristi tjener.

¹¹ Jeg kunngjør eder, brødre, at det evangelium som er blitt forkynt av mig, ikke er menneske-verk;

¹² for heller ikke jeg har mottatt det eller lært det av noget menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring.

¹³ I har jo hørt hvorledes jeg fordum levde som jøde, at jeg over all måte forfulgte Guds menighet og ødela den,

¹⁴ og jeg gikk videre i jødedommen enn mange jevnaldrende i mitt folk, jeg var enda mere nidkjær for mine fedrene lærdommer.

¹⁵ Men da han som utvalgte mig fra mors liv og kalte mig ved sin nåde,

¹⁶ etter sin vilje åpenbarte sin Sønn i mig, forat jeg skulde forkynne evangeliet om ham blandt hedningene, da samrødde jeg mig ikke med kjød og blod,

¹⁷ heller ikke drog jeg op til Jerusalem til dem som var apostler før mig; men jeg drog straks bort til Arabia og vendte tilbake til Damaskus.

¹⁸ Siden, tre år etter, drog jeg op til Jerusalem for å bli kjent med Kefas, og jeg blev femten dager hos ham;

¹⁹ men noen annen av apostlene så jeg ikke, uten Jakob, Herrens bror.

- ²⁰ Det jeg her skriver til eder -- se, det vet Gud at jeg ikke lyver!
- ²¹ Derefter kom jeg til Syrias og Kilikias bygder.
- ²² Jeg var av utseende ukjent for de kristne menigheter i Judea;
- ²³ de hadde bare hørt si: Han som før forfulgte oss, han forkynner nu den tro som han før vilde utrydde;
- ²⁴ og de priste Gud for mig.

KAPITTEL 2

- F**jorten år efter gikk jeg atter op til Jerusalem med Barnabas og tok også Titus med;
- ² men jeg gikk der op efter en åpenbaring. Og jeg forela dem, og særskilt dem som gjaldt mest, det evangelium som jeg forkynner iblandt hedningene, om jeg vel løp eller hadde løpet forgjeves.
- ³ Men ikke engang Titus, som var med mig, han som var en greker, blev tvunget til å la sig omskjære --
- ⁴ og det for de falske brødres skyld som hadde sneket sig inn og var kommet for å lure på vår frihet, den som vi har i Kristus Jesus, så de kunde gjøre oss til træler.
- ⁵ For disse vek vi ikke et øieblikk i eftergivenhet, forat evangeliets sannhet kunde stå fast iblandt eder.
- ⁶ Men de som gjaldt for å være noget -- hvor store de var, er mig det samme; Gud gjør ikke forskjell på folk -- de som gjaldt mest, påla mig intet videre,
- ⁷ tvert imot: da de så at det var mig betrodd å forkynne evangeliet for de uomskårne, likesom Peter for de omskårne --
- ⁸ for han som gav Peter kraft til apostel-tjeneste blandt de omskårne, han gav og mig kraft til det blandt hedningene --
- ⁹ og da de fikk vite om den nåde som var mig gitt, da gav Jakob og Kefas og Johannes, de som gjaldt for å være støttene, mig og Barnabas samfunds-hånd, at vi skulde gå til hedningene, men de til de omskårne,
- ¹⁰ bare at vi skulde komme de fattige i hu, og det har jeg nettop lagt vinn på å gjøre.
- ¹¹ Men da Kefas kom til Antiokia, sa jeg ham imot like op i øinene, fordi det var ført klagemål imot ham.
- ¹² For før det kom nogen fra Jakob, åt han sammen med hedningene; men da de kom, drog han sig tilbake og skilte sig ut, for han var redd for dem som var av omskjærelsen,
- ¹³ og sammen med ham hyklet og de andre jøder, så at endog Barnabas blev revet med av deres hykleri.
- ¹⁴ Men da jeg så at de ikke gikk rett frem efter evangeliets sannhet, sa jeg til Kefas så alle hørte på det: Når du som er jøde, lever som hedning og ikke som jøde, hvorledes kan du da tvinge hedningene til å leve som jøder?
- ¹⁵ Vi er jøder av fødsel og ikke syndere av hedensk ætt;
- ¹⁶ men da vi innså at et menneske ikke blir rettferdiggjort av lov-gjerninger, men ved tro på Kristus Jesus, så trodde også vi på Kristus Jesus, for å bli rettferdiggjort av tro på Kristus og ikke av lov-gjerninger, eftersom intet kjød blir rettferdiggjort av lov-gjerninger.
- ¹⁷ Men om vi, da vi søkte å bli rettferdiggjort i Kristus, fantes også selv å være syndere, er derfor Kristus en syndens tjener? Langt derifra!
- ¹⁸ for hvis jeg igjen bygger op det jeg brøt ned, da viser jeg mig selv som en lovbryter.
- ¹⁹ For jeg er ved loven død for loven for å leve for Gud;

²⁰ jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i mig, og det liv jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket mig og gav sig selv for mig.

²¹ Jeg akter ikke Guds nåde for intet; for er rettferdighet å få ved loven, da er altså Kristus død forgjeves.

KAPITTEL 3

I uforstandige galatere! hvem har forgjort eder, I som har fått Jesus Kristus malt for øinene som korsfestet?

² Bare dette vil jeg få vite av eder: Var det ved lov-gjerninger I fikk Ånden, eller ved troens forkynnelse?

³ Er I så uforstandige? I begynte i Ånd; vil I nu fullende i kjød?

⁴ Så meget har I oplevd forgjeves! -- om det da virkelig er forgjeves.

⁵ Han altså som gir eder Ånden og virker kraftige gjerninger iblandt eder, gjør han det ved lov-gjerninger eller ved troens forkynnelse?

⁶ Likesom Abraham trodde Gud, og det blev regnet ham til rettferdighet.

⁷ Derfor skal I vite at de som har tro, de er Abrahams barn.

⁸ Og da Skriften forutså at det er ved tro Gud rettferdiggjør hedningene, forkynte den Abraham forut det evangelium: I dig skal alle folk velsignes.

⁹ Så blir da de som har tro, velsignet med den troende Abraham.

¹⁰ For så mange som holder sig til lov-gjerninger, er under forbannelse; for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke blir ved i alt som er skrevet i lovens bok, så han gjør det!

¹¹ Og at ingen blir rettferdiggjort for Gud ved loven, er åpenbart; for: Den rettferdige, ved tro skal han leve;

¹² men loven har ikke noget med troen å gjøre, men: Den som gjør det, skal leve derved.

¹³ Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse, idet han blev en forbannelse for oss -- for det er skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre --

¹⁴ forat Abrahams velsignelse kunde komme over hedningene i Kristus Jesus, så vi ved troen kunde få Ånden, som var oss lovt.

¹⁵ Brødre! jeg taler på menneskelig vis. Selv en menneskelig pakt vil ingen gjøre til intet eller legge noget til efterat den er stadfestet.

¹⁶ Nu blev løftene gitt Abraham og hans ætt; han sier ikke: Og dine ætlinger, som om mange, men som om én: Og din ætt, og dette er Kristus.

¹⁷ Dette er da min mening: En pakt som forut er stadfestet av Gud, gjør ikke loven, som er gitt fire hundre og tretti år efter, ugyldig, så den skulde gjøre løftet til intet.

¹⁸ For får en arven ved lov, da får en den ikke lenger ved løfte; men Gud har gitt Abraham den ved løfte.

¹⁹ Hvad skulde da loven til? Den blev lagt til for overtredelsenes skyld, inntil den ætt kom som løftet gjaldt-gitt ved engler, ved en mellemmanns hånd;

²⁰ men en mellemmann er ikke bare for én; men Gud er én.

²¹ Er da loven imot Guds løfter? Langt derfra! for var det gitt nogen lov som kunde gjøre levende, da kom rettferdigheten virkelig av loven;

²² men Skriften har lagt alt inn under synd, forat det som var lovt, skulde ved tro på Jesus Kristus bli gitt dem som tror.

- ²³ Men før troen kom, blev vi holdt innestengt i varetekt under loven til den tro som skulde åpenbares.
- ²⁴ Så er da loven blitt vår tuktemester til Kristus, forat vi skulde bli rettferdiggjort av tro;
- ²⁵ men efterat troen er kommet, er vi ikke lenger under tuktemesteren;
- ²⁶ alle er I jo Guds barn ved troen på Kristus Jesus;
- ²⁷ for I, så mange som er døpt til Kristus, har iklædd eder Kristus.
- ²⁸ Her er ikke jøde eller greker, her er ikke træl eller fri, her er ikke mann og kvinne; for I er alle én i Kristus Jesus.
- ²⁹ Men hører I Kristus til, da er I jo Abrahams ætt, arvinger efter løfte.

KAPITTEL 4

- M**en jeg sier: Så lenge arvingen er barn, er det ingen forskjell mellom ham og en træl, enda han er herre over alt sammen;
- ² men han er under formyndere og husholdere inntil den tid som hans far forut har fastsatt.
- ³ Således var også vi, dengang vi var barn, trælbundet under verdens barnelærdom;
- ⁴ men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven,
- ⁵ forat han skulde kjøpe dem fri som var under loven, forat vi skulde få barnekår.
- ⁶ Og fordi I er sønner, har Gud sendt sin Sønns Ånd i våre hjerter, som roper: Abba, Fader!
- ⁷ Så er du da ikke lenger træl, men sønn; men er du sønn, da er du og arving ved Gud.
- ⁸ Men dengang da I ikke kjente Gud, trælet I under de guder som i virkeligheten ikke er guder;
- ⁹ men nu, da I kjenner Gud, ja det som mere er, er kjent av Gud, hvorledes kan I da vende om igjen til den skrøpelige og fattige barnelærdom? vil I da på ny igjen træle under den?
- ¹⁰ I tar vare på dager og måneder og tider og år;
- ¹¹ jeg frykter for eder at jeg kanskje forgjeves har gjort mig møie med eder.
- ¹² Vær som jeg! for jeg er jo som I. Brødre! jeg ber eder. I har ingen urett gjort mig;
- ¹³ men I vet at det var på grunn av skrøpelighet i mitt kjød at jeg første gang kom til å forkynne evangeliet for eder;
- ¹⁴ og til tross for den fristelse som voldtes eder ved mitt kjød, ringeaktet og avskydde I mig ikke. I tok imot mig som en Guds engel, ja, som Kristus Jesus.
- ¹⁵ Hvor I dengang priste eder salige! for jeg gir eder det vidnesbyrd at hadde det vært mulig, så hadde I revet eders øine ut og gitt mig dem.
- ¹⁶ Så er jeg da blitt eders fiende ved å si eder sannheten!
- ¹⁷ De legger sig efter eder med en iver som ikke er god; men de vil stenge eder ute, forat I skal være ivrige for dem.
- ¹⁸ Men det er godt å vise iver i det gode alltid, og ikke bare når jeg er til stede hos eder.
- ¹⁹ Mine barn, som jeg atter føder med smerte, inntil Kristus vinner skikkelse i eder!
- ²⁰ Jeg skulde ønske å være til stede hos eder nu og omskifte min røst; for jeg er rådvill med eder.
- ²¹ Si mig, I som vil være under loven: Hører I ikke loven?
- ²² Det er jo skrevet at Abraham hadde to sønner, én med trælkvinnen og én med den frie kvinne;

- ²³ men trælkvinnens sønn er født etter kjødet, den frie kvinnes derimot ifølge løftet.
- ²⁴ I dette ligger en dypere mening under; for disse kvinner er to pakter, den ene fra berget Sinai, og den føder barn til trældom; dette er Hagar.
- ²⁵ For Hagar er berget Sinai i Arabia, og svarer til det Jerusalem som nu er; for det er i trældom med sine barn.
- ²⁶ Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor;
- ²⁷ for det er skrevet: Vær glad, du ufruktbare, du som ikke føder! bryt ut og rop, du som ikke har veer! for den enslige kvinnes barn er mange flere enn hennes som har mannen.
- ²⁸ Men vi, brødre, er løftets barn, likesom Isak.
- ²⁹ Men likesom dengang han som var født etter kjødet, forfulgte ham som var født etter Ånden, således og nu.
- ³⁰ Men hvad sier Skriften? Driv ut trælkvinnen og hennes sønn! for trælkvinnens sønn skal ingenlunde arve med den frie kvinnes sønn.
- ³¹ Derfor, brødre, er vi ikke trælkvinnens barn, men den frie kvinnes.

KAPITTEL 5

Til frihet har Kristus frigjort oss; stå derfor fast, og la eder ikke atter legge under trældoms åk!

- ² Se, jeg, Paulus, sier eder at dersom I lar eder omskjære, så vil Kristus intet gagne eder.
- ³ Atter vidner jeg for hvert menneske som lar sig omskjære, at han er skyldig å holde hele loven.
- ⁴ I er skilt fra Kristus, I som vil rettferdiggjøres ved loven; I er falt ut av nåden.
- ⁵ For ved troen venter vi i Ånden på det som rettferdigheten gir oss håp om;
- ⁶ for i Kristus Jesus gjelder hverken omskjærelse eller forhud noget, men bare tro, virksom ved kjærlighet.
- ⁷ I løp godt; hvem hindret eder fra å lyde sannheten?
- ⁸ Denne overtalelse kommer ikke fra ham som kalte eder.
- ⁹ En liten surdeig syrer hele deigen.
- ¹⁰ Jeg har den tillit til eder i Herren at I ikke vil mene noget annet; men den som forvirrer eder, skal bære sin dom, hvem han så er.
- ¹¹ Men jeg, brødre - hvis jeg ennu forkynner omskjærelse, hvorfor forfølges jeg da ennu? da er jo korsets anstøt gjort til intet.
- ¹² Gid de endog må skjære sig selv i sønder, de som opvigler eder!
- ¹³ For I blev kalt til frihet, brødre; bruk bare ikke friheten til en leilighet for kjødet, men tjen hverandre i kjærlighet!
- ¹⁴ For hele loven er opfylt i ett bud, i dette: Du skal elske din næste som dig selv.
- ¹⁵ Men dersom I biter og eter hverandre, da se til at I ikke blir fortært av hverandre!
- ¹⁶ Men jeg sier: Vandre i Ånden, så skal I ikke fullbyrde kjødets begjæring.
- ¹⁷ For kjødet begjærer imot Ånden, og Ånden imot kjødet; de står hverandre imot, så I ikke skal gjøre det I vil.
- ¹⁸ Men dersom I drives av Ånden, da er I ikke under loven.
- ¹⁹ Men kjødets gjerninger er åpenbare, såsom: utukt, urenhet, skamløshet,
- ²⁰ avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, kiv, avind, vrede, stridigheter, tvedrakt, partier,
- ²¹ misunnelse, mord, drikk, svir og annet slikt; om dette sier jeg eder forut, likesom jeg og

forut har sagt, at de som gjør sådant, skal ikke arve Guds rike.

²² Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, langmodighet, mildhet, godhet, trofasthet, saktmodighet, avholdenhet;

²³ mot slike er loven ikke.

²⁴ Men de som hører Kristus Jesus til, har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer.

²⁵ Dersom vi lever i Ånden, da la oss og vandre i Ånden!

²⁶ La oss ikke ha lyst til tom ære, så vi egger hverandre og bærer avind imot hverandre!

KAPITTEL 6

Brødre! om også et menneske blir overlistet av nogen synd, da hjelp ham til rette, I åndelige, med saktmodighets ånd; men se til dig selv at ikke du og blir fristet!

² Bær hverandres byrder, og oppfyll på den måte Kristi lov!

³ For dersom nogen tykkes sig å være noget og er dog intet, da dårer han sig selv.

⁴ Men enhver prøve sin egen gjerning, og da skal han ha sin ros bare efter det han selv er, og ikke efter det som næsten er;

⁵ for hver skal bære sin egen byrde.

⁶ Den som oplæres i ordet, skal dele alt godt med den som lærer ham.

⁷ Far ikke vill! Gud lar sig ikke spotte; for det som et menneske sår, det skal han og høste.

⁸ For den som sår i sitt kjød, skal høste fordervelse av kjødet; men den som sår i Ånden, skal høste evig liv av Ånden.

⁹ Men la oss gjøre det gode og ikke bli trette! for vi skal høste i sin tid, såfremt vi ikke går trett.

¹⁰ La oss derfor, mens vi har leilighet til det, gjøre det gode mot alle, men mest mot troens egne folk!

¹¹ Se, med hvor store bokstaver jeg skriver til eder med min egen hånd!

¹² Så mange som vil ta sig godt ut i kjødet, disse er det som tvinger eder til å la eder omskjære, bare for ikke å bli forfulgt for Kristi korsens skyld.

¹³ For ikke engang de som lar sig omskjære, holder selv loven; men de vil at I skal la eder omskjære, forat de kan rose sig av eders kjød.

¹⁴ Men det være langt fra mig å rose mig uten av vår Herre Jesu Kristi kors; for ved det er verden blitt korsfestet for mig og jeg for verden.

¹⁵ For hverken omskjærrelse eller forhud er noget, men bare en ny skapning.

¹⁶ Og så mange som går frem efter denne rettesnor, fred og miskunn være over dem og over Guds Israel!

¹⁷ Herefter volde ingen mig uleilighet! for jeg bærer Jesu merketegn på mitt legeme.

¹⁸ Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eders ånd, brødre! Amen.

For other languages please go to www.wordproject.org